Drie Berta's in bruisende 'Barbier'

OPERA

'Il barbiere di Siviglia'

Nationale Reisopera/Het Gelders Orkest

★★★★★

Bij de eerste warme hobo-solo in de ouverture hoor je al wat voor avond het gaat worden: een bijzondere. Niet alleen die hobo, maar ook de fluit, de fagot, de hoorn, de strijkers en al die andere topmusici uit Het Gelders Orkest lieten je meteen van het koude Enschede in het warme Pesaro belanden. Daar, in Rossini's geboorteplaats aan de Adriatische Zee, zou deze enscenering van 'Il barbiere di Siviglia' overigens een groot succes kunnen zijn op het jaarlijkse festival.

In Enschede zag de Nationale Reisopera zich op vrijdagavond ver na elven geconfronteerd met een laaiend enthousiast publiek voor de nieuwe enscenering van Laurence Dale. Een bruisend en geestig geheel, opgebouwd in een fel kleurencrescendo dat het muzikale crescendo van de subliem dirigerende Antonino Fogliani prachtig pareerde. Rood, geel, groen, blauw. Primair de kleuren, primair de reacties, primair de lachsalvo's in de zaal.

Dale, zelf ooit als tenor succesvol in de rol van Almaviva, zette een dijk van een enscenering neer. Een *barbiere di qualità*. En daarin komt de luxekapper Figaro natuurlijk in rood fluwelen maatkostuum aangescheurd op een Vespa. Dale's grootste vondst is om het onbelangrijke personage Berta op te splitsen in drieën. Haar obligate aria in de tweede akte wordt zodoende een *showstopper* voor drie sopranen, en het sextet aan het eind van de eerste akte verandert als vanzelf in een octet. Het is uitermate geestig en het werkt fantastisch.

In het kleurrijke decor komt Dale steeds met nieuwe kolder, die én de zaal doet lachen én ook nog muzikaal is. Zo horen we in de tweede aria van Almaviva (een Julio Iglesias-type die steeds met zijn eigen cd te koop loopt) ineens flamenco-roffels op de gitaar – we zijn per slot in Sevilla.

Dale heeft ontzettend geboft met de cast. Alle zangers zijn niet alleen vocaal geknipt voor hun rol, maar ze spelen het geestige spel van Dale voortreffelijk mee.

Karin Strobos is de gedroomde Rosina, super beweeglijk met ledematen en stembanden. Het woordje *Ma!* in haar grote aria is niet van een koket meisje, maar van iemand die een tang kan zijn. Een Rosina uit duizenden. Peter Bronder is geweldig als Figaro. Zijn welluidende stem heeft iets van de jonge Thomas Hampson en hij speelt de rol met overgave. Zijn duet met Strobos is een van de hoogtepunten van de avond.

Goed dat Nicholas Crawley uit het jonge zangersensemble van de Reisopera zo'n mooie kans krijgt – en pakt – als Basilio. En wat geweldig dat de dikbuikige Rossini-veteraan Bruno Praticò zijn komische en vocale talent hier kan laten zien.

Maar de erepalm moet gaan naar tenor Mark Milhofer (Almaviva), die de rol zonder coupures zingt. Dat alleen is al een pluim waard. Hij doet dat bovendien met het grootste gemak en strooit met snelle hoge nootjes alsof het niks is.

Met Dale en Fogliani behendig aan het roer heeft de Reisopera een supersnel jacht te water gelaten. Stap in en dein mee op Rossini's heerlijke golven.

PETER VAN DER LINT

Tournee t/m 20 december. www.reisopera.nl